

[Niels Frederiksen.]

gerne ned, bort fra de Aftaler, som Erhvervslivets Udøvere, Arbejdere og Arbejdsgivere, mener er forsvarlige og rigtige, for saa skulde vi dog helst have Besked om det, have en klar Udtalelse om, at man fra Partiet Venstres Side ved Tilpasningspolitik forstaar, at Lovgivningsmagten skal gribe ind for og fremtvinge et saadant Prisniveau, som er tiltrængt for at klare Krisesituationen, i den ene af de to Verdener.

Det ærede Medlem var saa elskværdig at henvende sig til den højtærede Regering med den Udtalelse, at nu er det Handling, man trænger til, ikke Skaaltaler og fromme Ønsker. Hvis det ærede Medlem som Oppositionspartiets Ordfører, der sammen med det andet Oppositionsparti har Magt til i Landstinget at standse enhver Lovgivning, ikke har andre Realiteter end de Udtalelser, han her og andre Steder fremsætter, saa henregner jeg en saadan Udtalelse til den Kategori, man passende kan betegne som Skaaltaler, men som ikke er nogen Realitetspolitik overfor Dagens Krav.

Det ærede Medlem sagde tillige, at Ansvarret var fuldt og helt den siddende Regerings, at denne manglede Evnen og Forstaaelsen til at lede og fremsætte Forslag om den Politik, der skulde føres. Dette kan jeg ikke billige, dette Ansvar maa vi dele, som de politiske Magtforhold er her i Landet. Jeg kan ikke anerkende denne politiske Opfattelse, at Regeringen alene har Ansvar for, at Politik i Danmark føres forkert, naar Magtforholdet er dette, at Oppositionspartierne i det andet høje Ting kan standse enhver Lovgivning, som Regeringen foreslaar; da maa, for at gøre Ret og Skel til alle Sider, Ansvarret være lige, og da maa Forholdet ligge saadan, at naar man i det andet høje Ting modsætter sig den Tilpasningspolitik, Regeringen fremsætter, har man dermed Forpligtelsen til at give sit Bidrag til Sagens Løsning paa anden Maade. Man kan ikke komme ud til Vælgerne og sige, at Regeringen har det hele og fulde Ansvar for, at den Politik, som er tiltrængt, ikke gennemføres, naar Regeringen Gang paa Gang fremsætter vidtrækkende, betydende Reformforslag, som Oppositionspartierne i Landstinget stemmer ned, og saa samtidig sige: Vi har ingen som helst Forpligtelse til at sige, hvad vi selv vil; vi vil fremføre nogle almindelige Talemaader om en Tilpasningspolitik — som hverken vi selv eller de andre begriber hvad er. Der skal dog være en Smule Me-

ning i den politiske Diskussion, der føres, og det Ansvar, vi alle maa bære, og den Opposition, der har politisk Magt til at standse enhver Sag, har en tilsvarende Forpligtelse til at bidrage positivt til den Lovgivning, der skal gennemføres, og jeg vil angaaende den Reformlovgivning, der har været fremsat Forslag om i dette høje Ting, og som nu er ført op til Afgørelse i det andet høje Ting, anføre følgende: Regeringen har foreslaet, at Formuerne i Danmark paa Grund af deres øgede Værdi og øgede Indkomster skal bidrage til at lette Skattebyrden for den Del af Befolkningen, der er blevet gjort fattig ved Prisfaldet, der har mistet Formuen og er kommet ind i erhvervsmæssige Trængsler. Regeringen har fremsat Forslag om at spare paa Militæruddgifterne, men har faaet det Svar, at det andet høje Ting forlanger dem øget. Regeringen har foreslaet at gennemføre en Tilpasningspolitik ved gennem en Værdistigningsafgift at inddrage til de offentlige Udgifters Afholdelse alle Værdier, som kan inddrages uden derved at skade andre. Regeringen har fremsat Forslag om at give en Krisehjælp til de mest betrængte Erhverv og Institutioner for at mildne de ved Pristalsperioden forarsagede Vanskeligheder. Enhver uheldet Iagttaget af det, der foregaar erhvervsmæssigt og politisk i vort Land, maa indrømme, at den Overgangstid, der for et Folk altid kommer fra en urimelig og abnorm Højkonjunktur, til et Prisniveau, som er dikteret af en helt anden Verdenssituation, skaber Vanskeligheder af mangfoldig Art, og enhver Lovgivning, der kan bidrage til at mildne disse Overgangsvanskeligheder, som varer, indtil Erhvervslivet trækker sig i Lave under de ændrede Vilkaar, er baade berettiget og paakrævet. Alle disse Forslag om at øge Statens Indtægter eller at foranledige Besparelser i Udgifterne til unyttige Formaal har den ene Hensigt at bevirke Skattelettelse for de Borgere, som tynges haardt af Skattetrykket, at bidrage til, at de offentlige Udgifter kan nedsættes, og at skabe Basis for at give den Skattelettelse, som Regeringspartierne erkender paa mange Maader tiltrænges.

Vi kan imidlertid ikke gaa med til at gennemføre en Tilpasningspolitik, som forudsætter, at man skyder de berettigede Krav om en Haandsrækning til Side, som den Del af Befolkningen har, der er ude i Arbejdsløshed og Elendighed paa Grund af de vanskelige Erhvervsforhold, og som kun vender sin Velvillie mod den Del af Befolk-